

на руския народъ за неговото свето историческо призвание и будиха неговото сърдце къмъ великъ светъ подвигъ на любовъ, братство и вѣра — освождението на братята българи. Съ благоговѣйна признателность ще спомнимъ за ония славни славянски ратници: Аксаковци, Самарина, Хомякова, Погодина, Тютчева и цѣла плеяда отъ велики мжже, които вложиха въ сферата на руското народно самосъзнание всичкитѣ си сили, душа, умъ и Божи дарби, — подготвиха почвата, за да ги послѣдва цѣлиятъ стомилионенъ руски народъ. Тѣ бѣха му разкрили отдавна вече цѣлъ непознатъ миръ на братски врѣзки и братска света длѣжностъ. Всичката мѣдрость и благовѣсть на тия славни ратници бѣ проникнала дълбоко и нашироко въ народното съзнание и се въплотила въ неговия животъ и дѣла. Отзвукътъ на това единство въ народното съзнание се носеше почти отъ брѣговетѣ на Ледовития океанъ до Черното море и отъ Бугъ до Амуръ; такъвъ строенъ хоръ на милиони умове и сърдца само по себе е колосално, величествено нравствено явление, което подига духа. Звучеца громко словата на славянската солидарность по цѣлия просторъ на необятна Русия, а тѣмъ въ отзвукъ чуваше се боговдѣхновената пѣсень: „Впередъ!“

„Впередъ! туда на берега Дуная!
Впередъ! туда священный долгъ зоветъ!
Не жалуйтесь, родныхъ здѣсь покидая
Васъ съ радостью семья другая ждетъ:
Семья бойцовъ во имя искупленья,
Чій подвиги и славныя дѣла,